

КРЕАТИВНИ ИЗАЗОВ 2024

Kancelarija za mlade

raspisuje literarni konkurs za mlade
od 18 do 27 godina, na temu:

*„Žena stoji, kao kapija, na
izlazu kao i na ulazu ovog svijeta”
(Ivo Andrić)*

Prozne radove slati pod šifrom
(s rešenjem šifre u posebnom dokumentu)
na mejl adresu aleksandra.sombati@vrbas.rs
najkasnije do 25. marta 2024.

САДРЖАЈ

ПРВА НАГРАДА - БАЛША БЕЧИЋ, БИОГРАФИЈА	2
ПРВА НАГРАДА - БАЛША БЕЧИЋ, РАД	3
ДРУГА НАГРАДА - МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, БИОГРАФИЈА	5
ДРУГА НАГРАДА - МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, РАД	7
ТРЕЋА НАГРАДА - МИА НЕДЕЉКОВИЋ, БИОГРАФИЈА.....	10
ТРЕЋА НАГРАДА - МИА НЕДЕЉКОВИЋ, РАД	11
БРАНИСЛАВ ЗУБОВИЋ, БИОГРАФИЈА.....	13
ЧАСОПИС ЗА КЊИЖЕВНОСТ „ТРАГ“	16
„ФЕСТИВАЛ ПОЕЗИЈЕ МЛАДИХ“	18
МЛАДЕН ЂУРИЧИЋ, БИОГРАФИЈА	19
МЛАДИ ДАНИ, ЛИТЕРАРНИ ЛИСТ	22
КОНКУРС, 6. ФЕСТИВАЛ СРЕДЊОШКОЛСКЕ КРАТКЕ ПРИЧЕ	24

1. Награда

БАЛША БЕЧИЋ

Балша је млади ди-џеј, активан на локалној сцени претходних неколико година. До његове љубави према електронској музици није дошло случајно, с обзиром да је од малих ногу био укључен у различите уметничке пројекте и подухвате, посебно музичке. Његову интересантну селекцију одликују динамичност и сензуалност, а у његовим сетовима имамо прилику да чујемо спој различитих жанрова као што су techno, hypnotic techno, hard groove, breakbeat, acid и многи други. Може да се похвали сјајним наступима на EXIT-у, и Green Love Фестивалу, у клубу Тунел и др.

1. Награда

„Жена стоји, као капија, на излазу као и на улазу овог свијета” (Иво Андрић)

Довољна је само једна реч да осетиш ледену оштрицу мача. Довољан је један поглед да осетиш сву своју тежину лежећи прикован за влажну земљу. Довољна је само једна кап да прелије чашу. Довољна је једна идеја брилијантног ума да спаси човечанство од тмине. Довољна је само једна грешка да ти се ђонови залепе за облаке, а теме нађе у живом блату. Ко би помислио да ничега не би било, да није било једног ребра? Довољна је била једна Адамова кост да настане прамајка свих људи, прва жена, прва Она.

Будите опрезни када вам мисли и графит оловке пођу путем њене спознаје. Завршићете збуњени и дезоријентисани у лавиринту илузије. Она је нежнији пол, као сатенска латица руже. Да, али не заборавите да је ружин грм пун трња, да она зна да се брани. Диви се, пусти да те омами њен сладуњав мирис, додирни је, негуј, чувај, али не стискај прејак, не чупај, не сеци, јер ћеш осетити како ти трње пара кожу, пустиће ти крв као подсетник да си пренаглио, погрешо. Она је осетљива и рањива, али не заборавите да су њене ране невидљиве оку, нечујне уху, неразумљиве пени која плута само по површини мора. Она је „слабији пол”. Зашто је онда Бог најтежи крст на њена леђа ставио, а знамо да је сваком дат терет који може поднети? Вођена његовим шапатом: „Не бој се, нисам те преценио, можеш ти то” окрвављених колена од падова она иде даље. Где је слабост када сувог образа и каменог срца пустиш свог птића под облаке и останеш жив? Где је слабост када си стуб куће која се руши, а ти рукама држиш поносито кров као штит над гнездом? Где је слабост када те вртлог живота усиса, здроби и баци у амбис, а ти са урођеним кодом феникса стресеш пепео са себе и кренеш даље тражећи светло као лептирица у врелој, мемљивој ноћи? Оне су „лепши пол”. Е, то је истина. Иво Андрић је ту истину

исткао речима: „Има жена које су неугледне и опоре на очи, као сеоски хлебац, али крију у себи велику и здраву сласт за онога ко се не да збунити спољашњошћу него гледа и осећа дубље и стварније”. Шта је заправо стварно, шта је фикција, а шта је мит? Како у једном срцу може бити толико несебичне, исконске љубави? Када у мукама, истрзане утробе и материце пусти новорођенче у свет, она то уради са осмехом. Бол баци и закопа као пас кост коју чува само за себе, а ерупцију вечне, безусловне љубави из свог гротла пусти на слободу. Као што је дубок, мрачан и недокучив океан таква је и њена душа. Оне када воле имају снагу да померају стене, да извуку мач из камена, да украду звезду Месецу испред носа и ставе је под твој јастук. Оне када бране своје скачу храбро кроз ватрене обруче као тигрови. Код њих је нит од мачке до звери танка, готово невидљива. Оне праштају, али не заборављају. Познајем такве жене. Њихови корени су у камену, али су ипак процветале пркосне и своје, попут рамонде, неком у инат. Познајем и оне друге. Има их пуно. Оне без корена, које склизну са траке и левитирају попут прозачне иглице маслачка, тражећи раме на које ће се закачити као привидна срећа. Такве нису вредне трага графита на папиру, јер ни саме не остављају траг, немају печат са својим жигом.

Ове редове посвећујем оној жени која чује зов у тишини, оној која је ветар када посустајем, оној која је мрав који мили, досађује и нервира, али не могу да га згазим, оној која живи да би волела и праштала. На капији овог света стоји она која рађа и отвара нам врата живота. На капији оног света стоји она која нам брише сузе и када одлази са обећањем да ће увек бити ту, макар као звезда, као шапат, као врели дах на врату, као титрај свеће... Заувек.

Бечић Балша

2. Награда

МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН

Марија Цветићанин рођена је 27.1.2001. године у Новом Саду. Основну школу и гимназију похађала је у Врбасу. Основне академске студије Српске књижевности и језика завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду. Тренутно је на мастер студијама српске књижевности на истом факултету. Област њеног интересовања је књижевност деветнаестог века. Објављује стручне радове у научним публи-кацијама и пише књижевне приказе и критике. Повремено пише кратке приче. Њена кратка прича „(Не)успешна борба за поштовање лекарке међу лекарима“ настала као одговор на литерарни конкурс „Србија на размеђи векова (1878-1918)“ издавачке куће „Порталибрис“ објављена је у оквиру ширег избора на сајту издавачке куће;

Неки од њених приказа су:

- Приказ романа „Луче и Силвија“ Александре Урошевић под насловом „Двострука наративна перспектива“ објављен у другом броју „Годишњака Института за дечју књижевност“ у Београду у фебруару 2022. године

-Приказ публикације „У заједничарењу с песником и небом“, пр. Слађана Илић, под насловом „Вук који је умео да се игра белутком“ објављен у 82. броју часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“, 2024.

-Приказ антологије „Из воза у причу“, пр. Гордана Влаховић, под насловом „Речи на шинама“, прихваћен за објављивање у јануарско-фебруарском броју „Летописа Матице српске“ за 2024. годину.

Објавила је есеј о „Писмима из Италије“ Љубомира Ненадовића под насловом: „Путовање као чин културе: Путописна проза Љубомира П. Ненадовића“ у часопису „Траг“ у Врбасу у мају 2023. године.

Њен рад „Барокни еп као фантастичан роман: на примеру Боја змаја са орлови Јована Рајића“ објављивен је у „Зборнику за језик и књижевност“ Филозофског факултета у Новом Саду, број 13. ; година 2024.

Учествовала је на првој научној конференцији за младе истраживаче и докторанде: „Савремени токови у изучавању језика, књижевности и културе“, одржаној 27. и 28. маја 2022. године на Филолошком факултету у Београду, са радом „Путовање као чин културе: путописна проза Љубомира П. Ненадовића“;

Узела је учешће и на научној конференцији „Савремена филолошка проучавања младих истраживача 3“ одржаној на Филозофском факултету у Нишу 24.2.2024, са радом „Медитерански смејач бистрих очију и префињени аналитичар душе-*Београдске приче* Симе Матавуља и одабране приповетке Лазе Лазаревића у компаративном кључу“.

2. Награда

„Жена стоји, као капија, на излазу као и на улазу овог свијета” (Иво Андрић)

*„Жена је попут врећице чаја, никад не знаш
колико је јака док се не нађе у врућој води”
(Еленор Рузвелт)*

Улога и значај жене у свим областима људског бивања и деловања апострофира се, посебно интензивно, у веку који траје. Да није увек био такав случај већ је опште позната чињеница, о којој је увек неопходно и актуелно говорити. Перспективе из којих се посматра жена мењале су се сходно историјском, политичком и културолошком амбијенту живљења, што их је учинило бројним и разноврсним.

Једна од могућих визура кроз коју се може пратити наратив о женама јесте путем њихове појаве у књижевности. Знајући да је један народ онолико напредан и уређен колико негује своју литературу, говор о књижевним јунакињама и списатељицама директно је пропорционалан доприносу култури тог народа. Женски ликови у делима како наших тако и светских прозних стваралаца приказивани су и као узвишени и као унижени, као значајни или не тако пресудни чиниоци дела, као проклетство или као благослов за главног јунака. Када је реч о поезији жене су перманентан извор инспирације још од дубровачких трубадура, па све до савременог слободног поетског израза.

У свим цивилизацијским епохама могуће је пронаћи оне жене које су својим деловањем извршиле трајан утицај на њихов даљи развој и ток. Неке до њих су запамћене и вредноване, често не од стране својих савременика, већ накнадно и неретко закаснило, а некима се ни данас не зна име. На примеру само четири од њих, које су се усудиле да буду прве у времену и околностима када није дозвољавано њихово првенство, читава се истинитост тврдње Иве Андрића да су „сви прави животи леви и тешки”.

Представу о улози Драге Љочић као прве наше лекарке, осим помоћу опште познатих и основних информација, можемо да градимо и захваљујући медицинским списима њеног вршњака и колеге, лекара и писца Лазе Лазаревића. Наиме, из тих извора сазнајемо да је Драга Љочић била и преводилац, односно да је превела књигу „Гајење деце” руске лекарке Марије Манасијеве. Дакле, сврставала се у једну од оних који су још у деветнаестом веку препознали значај раног развоја и васпитања деце.

Неколико деценија након ње на историјску и културолошку сцену долази Јелисавета Начић, прва архитекткиња коју смо имали. Вредно је знати да барокно степениште које је она пројектовала и данас обогаћује Калемегданску тврђаву, као и то да су њена вештина, таленат и знање изнедрили пројекте који нису били од значаја само за нашу земљу, будући да је према њеним нацртима изграђена прва плански зидана стамбена зграда на Балкану. Нит која веже Драгу и Јелисавету нажалост се тиче родне дискриминације коју су обе претрпеле, и која им је отежала пут ка врху српске науке.

Када је реч о животу Ксеније Атанасијевић, прве жене филозофа и универзитетског професора у Србији, ни он није био тако светао као ни судбине оних жена о којима смо до сада говорили. Упркос многобројним потешкоћама она успева да постане прва жена која је докторирала на Београдском универзитету, где бира да остане и поред више позива да предаје у Америци. Међутим, чини се као да јој је то донело више тегоба него лагодности, с обзиром на то да је током целокупног академског рада прате оптужбе за различите љубавне афере, које ће је напослетку коначно сколати и поразити. Важан сегмент њеног живота јесте пријатељство са још једном од знаменитих жена наше културе, сликарком Надеждом Петровић.

Катарина Ивановић значајна је као прва жена која је у нашој уметничкој традицији насликала историјску композицију и портрет друге жене. Њено дело „Освајање Београда” издваја се по женском лику који носи оружје, што је први приказ жене борца у српском сликарству. Такође, постала је почасни члан „Српског ученог друштва”, а тиме и наша прва жена академик.

Неке од њих су уз тежњу за научном и професионалном оствареношћу биле и супруге и мајке, чиме су сведочиле да те две стране људске личности нису неспојиве. Достигнућима које су оствариле уписале су се у историју знаменитих личности наше земље и укључиле се међу оне за које је Иво Андрић рекао да „сви ми умиремо једном, а велики људи по два пута: једном када их нестане са земље, а други пут када пропадне њихова задужбина”. Кроз приказ ове четири жене, које су успеле оно што се чинило не само тешко остваривим, него и ирационалним, настојали смо да приближимо важност указивања довољног и потребног поштовања снази и умећу које жена може да садржи у сржи свог бића.

Марија Цветићанин

3. Награда

МИА НЕДЕЉКОВИЋ

Миа Недељковић је рођена 16. јануара 2006. године. Похађала је Основну школу „Братство јединство“ у Куцури. Сада је ученица четвртог разреда ССШ „4. јули“. Активно се бави фолклором у Културном центру Врбаса и члан је драмске секције. У слободно време воли да иде у позориште које јој даје инспирацију за писање. Глума на даскама је њена велика љубав и у планира да упише Факултет драмских уметности у Новом Саду.

„Жена стоји, као капија, на излазу као и на улазу овог свијета” (Иво Андрић)

Она је попут капије која чврсто стоји на излазу и улазу овог света, неустрашиво чувајући тајанствене дубине и бескрајне могућности које свет нуди. Њена присутност, као жене, дах је ветрова што милују поља. Зелене очи, оне просто осветљавају свет, као звездани пут који води ка неистраженим обалама, носећи са собом светлост и наду онима који се усуде да кроче даље.

Погледа ме њеним насмејаним очима, обасја ми тамне делове душе. Када је уз мене, осећам се као да имам крила, као да могу додирнути небо. Јер, кришом, у дубини душе, знам да је њена љубав мој ослонац и најсигурније уточиште. За мене је она више од обичне жене, она је симбол љубави, храбрости и снаге. Чврсто стоји на ногама, као нека капија која води ка бесконачним могућностима. Знате... Њено присуство у мом животу је благослов и то ме увек подсети да су снови достижни, а љубав бескрајна. Уме да буде и цвет који цвета усред зиме, пркосећи свим изазовима са својом неуништивом снагом и неизмерном лепотом. Да може, провела би живот шетајући и разгледајући, опажајући прецизно промене природе, радујући се свакој, али најчежњивије чекајући пролеће. Њен осмех, чаробни кључ који откључава врата срца. Та жена је симбол мајчинске љубави, спремна да пружи своје руке онима које воли.

Њена вера у добро увек надмаши све препреке и сумње. Верујте, са њом поред себе, осећам се као да могу превазићи све што ми живот донесе, јер знам да ћу увек имати њену подршку. У њеном присуству, сваки тренутак постаје вечност. Када ми је потребно да се деси чудо, нико ми га не да осим ње. Таква је, понекад је довољан само један њен поглед и реч да се човек смири.

Знам то, осетила сам, зато вам и кажем. Када видим наду у њеним очима, ја верујем. И због свега тога, Наташа је жена која стоји чврсто као капија, на излазу као и на улазу овог света. Поред ње, свет је бољи и лепши, и све увек има смисла.

Миа Недељковић

БРАНИСЛАВ ЗУБОВИЋ

Бранислав Зубовић (Тузла, 21. март 1976) српски је песник. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду.

Запослен је у Народној библиотеци „Данило Киш“ у Врбасу као уредник књижевног програма и издавачке делатности. Од 2008. године је секретар Фестивала поезије младих. (Једна од наших најстаријих и најугледнијих манифестација за младе песнике, која је основана 1968. године под називом Југословенски фестивал поезије младих).

Био је члан жирија Југословенског фестивала поезије младих, Награде „Станко Симићевић“ и Награде за најбољу књигу коју додељује Народна библиотека Србије. Тренутно је председник жирија за доделу књижевне награде Лука Милованов Георгијевић у Сребреници и награде „Баја Џаковић“ за најбољу књигу Међународног фестивала поезије „Српско перо“ у Јагодини. Члан је Управног одбора Друштва књижевника Војводине.

Уз песнике Ђорђа Сладоја, Небојшу Деветака, Благоја Баковића и Мирослава Алексића један је од оснивача Часописа за књижевност „Траг“, чији је главни и одговорни уредник од 2017. године.

Члан је Друштва књижевника Војводине, Удружења књижевника Србије и Удружења књижевника Републике Српске. Поезију и књижевну критику објављује у периодици.

О поезији Бранислава Зубовића су писали: Бранко Милановић (академик), Перо Зубац, Ђорђо Сладоје, Милан Ненадић, Небојша Деветак, Милета Аћимовић Ивков, Саша Радојчић, Давид Кеџман Дако, Горан Лабудовић Шарло, Иван Лаловић, Срђан Орсић, Чедомир Љубичић, Рајко Лукач, Милица Миленковић, Ранко Павловић, Ранко Рисојевић, Александар Лакловић, Милосав Буца Мирковић, Љиљана Лукић, Растко Лончар и други.

Учесник је значајних песничких манифестација у Србији, Републици Српској, Црној Гори, Румунији и Мађарској: Дани преображења Срба у Румунији, Темишвар-Базјаш; Дани српске културе у Мађарској, Будимпешта-Сентандреја; Чучкови књижевни сусрети, Хан Пијесак; 56. Кочићев збор, Бања Лука; Пјесничка ријеч на извору Пиве, Плужине; Бранково коло, Сремски Карловци; 51. Ратковићеве вечери поезије, Бијело Поље; Јефимијини дани, Трстеник; Међународни новосадски књижевни фестивал, Нови Сад, Међународни никшићки фестивал књиге „Аутор на корзору“, Никшић, Његошеве вечери поезије, Београд...

Превођен на руски, енглески, пољски и словеначки језик. Живи у Новом Саду.

Дела

Бранислав Зубовић је објавио књиге песама:

„Руком од ветра тишом“, (Ипа СЛОВО, Врбас, 2000)

„Велики бол“, (Народна књига, Београд, 2004)

„Опште прилике“, (Народна библиотека „Данило Киш“, Врбас, 2011)

„Носталгија будућности: изабране и нове песме“, (Граматиц, Београд, 2013)

„Тремор“, (Удружење књижевника Србије, Београд, 2020)

Награде

Награда „Раваничанин“, за изузетан допринос развоју и очувању српске духовности и културе, Параћин, 2019.

Награда „Бајо Џаковић“, за књигу песама Тремор, Јагодина, 2020.

Награда „Печат вароши сремскокарловачке“, за књигу песама Тремор, 2021.

Награда „Миодраг Ђупић“, за књигу песама Тремор, 2021.

Награда Друштва књижевника Војводине за књигу године, за књигу песама

Тремор, 2021.

Благодарје, Удружења књижевника Србије, 2024.

Заступљеност у антологијама

Небојша Деветак: „Друмове су наша отаџбина“, (Завод за уџбеника и наставна средства, Српско Сарајево, 2006)

Небојша Деветак: „Знам да нас има“, (Културни центар Врбаса, Врбас, 2008)

Ненад Грујичић: „Антологија српске поезије 1847-2000“, (Бранково коло, Сремски Карловци, 2012)

Радомир Андрић: „Винопев“, (Просвета, Београд, 2012)

Данило Јокановић: „Најлепше песме о вину“, (Граматиц, Београд, 2012)

Дејан Богојевић: „Гласници невиђеног“, (БАИ, Ваљево, 2013)

Слободан Б. Ђуровић: „Крик песника из сенке“, (КК „Иво Андрић“, Земун, 2013)

Ненад Грујичић: „Прогнани Орфеји“, (Бранково коло, Сремски Карловци, 2015)

Миодраг Раичевић / Данило Јокановић: „Антологија српске боемске поезије“, (Невен : Феникс Либрис, Земун, 2015)

Данило Јокановић: „Најлепше љубавне песме српскога језика“, (Граматиц, Београд, 2016)

Зоран Ђерић: „И, тако, без дома“, (Графомаркетинг, Нови Сад, 2017)

Андреа Беата Бицок: „Антологија новије српске поезије“, (Граматиц, Београд, 2018)

Миљурско Вукадиновић / Видак Масловарић / Раденко Бјелановић: „Фигуре у тексту - градови у фокусу: Антологија српских песника рођених у периоду 1946-1996“, (УК „Кораци“, Крагујевац, 2020)

Зоран Ђерић: „Песници Новог Сада“, (ДНК, Нови Сад, 2020)

ЧАСОПИС ЗА КЊИЖЕВНОСТ „ТРАГ“

Поред своје основне делатности Јавна библиотека „Данило Киш“ Врбас од 2005. године објављује Часопис за књижевност „Траг“ који је постао значајан часопис у српској књижевној периодици. Убро је добио епитет „Летопис Матице српске у малом“. Годишње се објаве четири свеске часописа у обиму од десет штампарских табака. У часопису се објављују искључиво необјављени прилози. До сада је објављено преко 2000 ексклузивних прилога у Трагу.

Године 2018. је основана књижевна награда „Небојша Деветак“. Награда се додељује за најбољи прилог објављен у Часопису „Траг“ у предходној години и као таква је прва у Србији. Својим значајем је побољшала квалитет прилога „Траг-а“ и установила се као значајна књижевна награда. Самим тим, књижевна награда „Небојша Деветак“ је постала још један вид нематеријалног добра овог града. Жири који у саставу: проф. др Саша Радојчић, Ђорђо Сладоје и Бранислав Зубовић до сада су наградили Милутина Ж. Павлова, Мирка Демића, Верољуба Вукашиновића, Ивана Лаловића, Андрију Радловића и Данила Јокановића.

О часопису:

На једном од Фејсбук профила се може прочитати:

У новом чудесном 74. броју чаробног "Трага", поред обиља изврских прилога, сјатили се неки баш драги! Велико хвала великом Бранислав Зубовић, од срцето и душата! Лазар Букумировић с поезијом и још добрих младих песника, Miloš Mihailović приказује "Арсенал", Марија Svetićanin са есејем о Љуби Ненадовићу.

Ево и линка ка целом броју:

<https://www.bibliotekavrbas.org/>

Часопис излази четири пута годишње у обиму од 10 штампарских табака. У једном броју се објаве прилози од око тридесетак аутора, а готово да нема значајнијег нашег писца који своје радове није објавио у „Трагу“. Прилози се шаљу искључиво у електронској форми на електронску пошту: casopistrag@sbb.rs; tragvrbas@gmail.com.

Главни и одговорни уредници:

- Ђорђо Сладоје (2005-2009);
- Небојша Деветак (2010-2017);
- Бранислав Зубовић (2017-)

„ФЕСТИВАЛ ПОЕЗИЈЕ МЛАДИХ“

Библиотека је домаћин традиционалне манифестације „Фестивала поезије младих“ која је стварана са основним циљем да откриваја младе таленте, поспешује креативност и развија љубав према писаној речи код младих. Захваљујући Фестивалу поезије готово да не постоји значајнији писац који није гостовао у библиотеци.

Фестивал поезије младих у Врбасу расписује конкурс за младе песнике из Србије и региона

Право учешћа на конкурсима имају песници до 27 година старости са циклусом од 10 необјављених песама, на српском језику и језицима националних заједница (са преводом на српски језик уколико је потребно). Песме, умножене у четири примерка и потписане шифром (са решењем шифре у посебном коверту) треба доставити на адресу:

Јавна библиотека „Данило Киш“ Врбас
Фестивал поезије младих
М. Тита 87
21460 Врбас

Конкурс траје до 1. априла текуће године.

Песници чије песме одабере стручни жири, учествоваће на 56. Фестивалу поезије младих који ће се одржати крајем маја у Врбасу.

Фестивал ће наградити најбоље песнике, а прва награда је штампање књиге.

МЛАДЕН ЂУРИЧИЋ

Младен Ђуричић рођен је 11. јануара 1990. године у Врбасу. У родном месту завршава основну школу и гимназију, а потом уписује студије на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. На матичном факултету завршио је основне и мастер академске студије, а потом одбранио докторску дисертацију и стекао научно звање доктор филолошких наука.

Током 2014/15. године на Филозофском факултету стиче прво радно искуство као сарадник у настави на предмету *Српска драма 20. века – традиција и иновације*, а од септембра 2015. запослен је у Гимназији „Жарко Зрењанин“ у Врбасу.

До сада је објавио већи број стручних и научних радова из области театрологије и српске књижевности 19. и 20. века. Аутор је монографске публикације *Летопис Гимназије „Жарко Зрењанин“ у Врбасу (2009–2019)*, збирке есеја *Фрагменти о Лази Костићу* (БКЦ, 2021) и књиге *Лаза Костић и српска књижевна критика 20. века* (Научно удружење за развој српских студија, 2022).

Добитник је признања Најбољи наставник региона, које му је додељено 2022. године.

-
- „Лаза Костић – деконструкција романтизма у српској књижевности”. *Траг – часопис за књижевност, уметност и културу*, IX/XXXV. Врбас: Народна библиотека „Данило Киш”, 80–88.
 - „Funkcija filmske muzike u drami *Viza Vide Ognjenović*”. *Avangrad – besplatni list za kulturu*. Број 16. Сомбор: ARTiFAKT, 14–15.
 - „Како је студент медицине постао 'отац српске драме'”. *Театрон – часопис за позоришну уметност*, 166–167. Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 126–131.
 - „О српоруцима, псима и деци”. *Avangrad – besplatni list za kulturu*. Број 17. Сомбор: ARTiFAKT, 14–16.
 - „Мозаична прича о Салку Ђоркану (Интертекстуалне везе Андрићевог романа *На Дрини ћуприја* и приповедака *Ђоркан* и *Швабица* и *Мила и Прелац*)”. *Школски час српског језика и књижевности*, 2/XXXI. Београд: И.П. „Ваша књига”, 14–29.
 - „*Hadersfeld* Угљење Ђајтинца: Предност читања у односу на гледање”. *Avangrad – besplatni list za kulturu*. Број 18. Сомбор: ARTiFAKT, 18–20.
 - „Фигура оца у драми *Није смрт бицикло (га ти га украду)* Биљане Србљановић”. *Зборник за језике и књижевности Филозофског факултета у Новом Саду*. Број 4. Нови Сад: Филозофски факултет, 145–153.
 - „Counter Strike као 'stil života' у драми *Halflajf* Филипа Вујошевића”. *Avangrad – besplatni list za kulturu*. Број 19. Сомбор: ARTiFAKT, 19–21.
 - „Улога Светислава Стефановића у одбрани песничког модернизма Лазе Костића”. *Зборник за језике и књижевности Филозофског факултета у Новом Саду*. Број 5. Нови Сад: Филозофски факултет, Нови Сад, 115–126.
 - „'Позоришни случај' Вујице Решина Туцића”. *Сцена – часопис за позоришну уметност*. Број 4. Година LI. Нови Сад: Стеријино позорје, 153–160.
 - „*Otac na službenom putu* Abdulaha Sidrana – Историјат и рецепција драме”. *Avangrad – besplatni list za kulturu*. Број 21. Сомбор: ARTiFAKT – Gradska biblioteka “Karlo Bijelicki”, 28–31.
 - „Поезија Лазе Костића у антологијама Светислава Стефановића (1923) и Милоша Црњанског (1935)”. *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са VIII научног скупа младих филолога Србије одржаног 2. априла 2016. године на Филолошко–уметничком факултету у Крагујевцу*. VIII/2. Крагујевац: ФИЛУМ, 125–135.
-

-
- „Однос према народној књижевности у *Књизи о Змају Лазе Костића*“. *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са IX научног скупа младих филолога Србије, одржаног 8. 4. 2017. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу*. IX/2. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 55–62.
 - „Елементи народне књижевности у преписци Лазе Костића“. *Филолог – часопис за језик, књижевност и културу*. Број 18. IX/2018, 420–429.
 - „Госпођа Олга' Милутина Бојића на Стеријином позорју“. *Српски писци и њихова дела између два светска рата на Стеријином позорју*. Нови Сад: Стеријино позорје, 77–91.
 - „Туђина у језику: Вида Огњеновић – Мај нејм из Митар“. *Театрон – часопис за позоришну уметност*. Број 186–187. Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2019, 102–107.
 - „Забрављен позоришни свет: Петар С. Петровић Пеција (1899–1952)“. *Српска драмска баштина на маргинама сцене*. Нови Сад: Стеријино позорје, 181–195.
 - „Драмски списи Косте Руварца“. *Српска драмска баштина на маргинама сцене 2*. Нови Сад: Стеријино позорје, 187–199.
 - „Сведочанства Милана Савића о Лази Костићу“. *Serbian Studies Research*. Год. 12, Бр. 1, 2021, 79–93.
 - „Лаза Костић у песничким антологијама међуратног периода“. *Авангарда и коментари: међународни научни зборник радова у част проф. Гојка Тешића*. Ур. Игор Перишић и Владан Бајчета. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2021, 747–758.
 - „Поезија Лазе Костића у критичкој рецепцији Зорана Мишића“. *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са XIII научног скупа младих филолога Србије, одржаног 10. априла 2021. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу*. Књ. 2, 2022, 369–375.
 - „Критичка рецепција песме 'Santa Maria della Salute' (1909) Лазе Костића. *Serbian Studies Research*. Год. 13, Бр. 1, 2022, 77–93.

МЛАДИ ДАНИ

Млади дани су литерарни лист ученика и професора Гимназије „Жарко Зрењанин“ у Врбасу који, у штампаном издању, континуирано излази од 1953. године. До сада је објављено **89 бројева**, а тренутно часопис уређују професори српског језика и књижевности – **др Младен Ђуричић** и **Јелена Вујовић**.

Први број **Младих дана** објављен је као лист ђака Више мешовите гимназије у Врбасу, а у уводнику стоји да је то **први ђачки лист у историји ове гимназије**, те да се идеја о његовом покретању зачала **по обнављању рада литерарне секције и оснивању друштва пријатеља уметности**.

Младе дане уредништво је још тада дефинисало као **школски лист који ће се бавити нашим збивањима и проблемима у школи и ван ње**. Он ће – наводи се – **бити манифестација успеха и рада ученика на разним пољима духовне делатности уз свесрдну и разнолику помоћ њихових наставника**.

Објављујући лист периодично, редакција је деценијама уназад успевала да одржи реч и информисе своје читаоце о актуелним дешавањима у школском, па и свакодневном животу. Озбиљније прекиде у излажењу лист доживљава у периоду деведесетих година прошлог века, када се (од 1989. до 1999. године) штампа свега неколико бројева.

Током протеклих **седам деценија**, лист су уређивали професори српског језика и књижевности, а на уредничким позицијама најдуже су се

задржали: **Крсто Бајовић, Радоман Перковић, Ненад Мусовић, Коста Јањчић, Томислав Баковић, Надежда Стокућа, Јелена Бјелица (Вујовић) и др Младен Ђуричић.** Они су се, у сарадњи са ученицима, трудили да прате школска дешавања и сачувају их од заборава.

1968. године из *Младих дана* је потекла идеја о оснивању *Фестивала (југословенске) поезије младих*. Ова песничка манифестација одржава се сваког пролећа у Врбасу, већ пуних 55 година. Многи значајни песници у свет књижевности ушли су објављујући прве песме у *Младим данима*, а касније су их читали на Фестивалу. Међу њима су: **Мирослав Алексић, Ђорђо Сладоје, Зоран Ђерић, Горан Лабудовић Шарло, Александар Семакин** и др. У *Младим данима* су, такође, важне кораке начинили и уметници попут **Ратка Шоћа, Рајка Р. Каришића** и др.

У нови век *Млади дани* улазе модернизовани, будући да се од **2001. године** штампају на **A4 формату** и доносе ликовне радове у боји. Од **2016. године** они су јасније рубриковани и добијају знатно модернији изглед.

Из листа *Млади дани*, 2018. године потекао је *Фестивал средњошколске кратке приче*. У сваком новом броју листа објављују се кратке приче награђених средњошколаца, а број учесника на *Фестивалу* се из године у годину увећава.

Захваљујући томе, *Млади дани* су стигли у библиотеке многих средњих школа на територији Републике Србије, па се тако данас читају у Новом Саду, Београду, Бачкој Тополи, Врању, Пожаревцу, Старој Пазови, Оџацима, Ковачици и другим местима из којих долазе лауреати *Фестивала средњошколске кратке приче*.

У седам деценија дугој историји, *Млади дани* су у више наврата награђивани. Међу значајним признањима посебно се издвајају: **Октобарска награда Врбаса (1967), Награда за најбољу насловну страну (2017) и Награда за најуспешнији школски лист или часопис у Србији (2024).**

КОНКУРС

6. ФЕСТИВАЛ СРЕДЊОШКОЛСКЕ КРАТКЕ ПРИЧЕ

Гимназија „Жарко Зрењанин“ из Врбаса расписује конкурс за **6. ФЕСТИВАЛ СРЕДЊОШКОЛСКЕ КРАТКЕ ПРИЧЕ** са циљем афирмисања кратке приче као књижевног жанра и подстицање стваралаштва младих који деле заједничку љубав према писаној речи. Позивамо вас да учествујете тако што ћете нам послати своју кратку причу.

Општи услови конкурса:

- Конкурс је намењен **ученицима средњих школа**;
- На Конкурсу **нема тематских ограничења**;
- Ученици конкуришу са **једном кратком причом** написаном на српском језику или на језику националних мањина;
- Кратку причу (уређену према техничким пропозицијама Конкурса) слати електронским путем на e-mail адресу Фестивала: **gimvrbas.fkp@gmail.com**;
- **Резултати Конкурса** биће објављени на сајту: **gimnazijavrbas.edu.rs**

Посебни услови конкурса:

- Кратка прича не може бити дужа од **30 редова / 1.800 знакова** (при чему се и размак између речи рачуна као знак);
- Прихватају се искључиво **оригинални ученички радови** који нису објављени или понуђени за објављивање у другој публикацији;
- Ученици своје радове достављају у **Пријавном формулару** који се налази у прилогу Конкурса;
- Текст приче може бити на ћирилици или латиници (уколико је прича на језику националних мањина, обавезно уз оригинални текст доставити и превод на српски језик);
- Уз рад доставити пуно **име и презиме ученика, назив школе, име ментора, адресу, контакт телефон и e-mail адресу**;
- **Крајњи рок за достављање радова је 26. април 2024. године**;
- Примљени рукописи се не враћају, а организатор *Фестивала* задржава право на **објављивање прича пристиглих на Конкурс**;
- По завршетку Конкурса, ауторима награђених прича биће уручене **награде и дипломе**;
- Награђени радови биће штампани у часопису „**Млади дани**“;
- Контакт адреса: **gimvrbas.fkp@gmail.com**

Награда публике:

- У сарадњи са уредништвом сајта *Фуснота*, који су покренули студенти и професори **Одсека за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду**, све приче које пристигну на Конкурс **6. Фестивала средњошколске кратке приче** биће објављене на Инстаграм страници и званичном сајту *Фусноте* (**fusnota.rs**). У периоду од **29. априла до 7. маја 2024.** књижевна публика и пратиоци наведених страница имаће прилику да гласају за најбољу причу на Инстаграм страници **@_fusnota_** а прича која сакупи највише гласова („лајкова“) биће награђена ваучером за књиге од стране уредништва *Фусноте*. По истом принципу, уредништво ће наградити и најзанимљивији коментар на неку од објављених прича. На тај начин биће додељене **награда публике и награда публици**, а прича коју публика оцени као најбољу, биће штампана у *Билтену Фестивала* заједно са причама које је наградио жири. Доделом ових награда желимо да подстакнемо младе да се прикључе **Фусноти** и наставе да негују писану реч кроз сарадњу са својим вршњацима и истакнутим едукаторима у области креативног писања.

Организациони одбор *Фестивала*: др **Младен Ђуричић** и **Јелена Вујовић**
(gimvrbas.fkp@gmail.com)

ПО КОНКУРСУ ЗА ОСНИВАЊЕ И ОСНАЖИВАЊЕ
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА МЛАДЕ У АП ВОЈВОДИНИ 2024.

АКТИВНИ МЛАДИ

Данас учимо, сутра стварамо

програми неформалног образовања

Обуке које ће бити организоване у наредном периоду су:

- ▶ Тренинг из области медијске писмености Сазнај и разазнај, септембар 2024. године
- ▶ Design for change, новембар 2024. године
- ▶ Невербална комуникација
- ▶ Веб програмирање и дизајн (основни ниво)
- ▶ Веб програмирање и дизајн (напредни ниво)

СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СЕ МОГУ ЈАВИТИ НА:

 Александра Сомбати
 067/7481980
 aleksandra.sombati@vrbas.rs
 info@kzmvrbas.org

 Милан – 0648375689
 Вук – 0612192833
 Маршала Тита 81
21460 Врбас, Србија

МОЖЕТЕ НАС КОНТАКТИРАТИ ПУТЕМ ДРУШТВЕНИХ МРЕЖА:

 Kancelarija Za Mlade Vrbas

 @kzm_vrbas

www.kzmvrbas.org

КРЕАТИВНИ ИЗАЗОВ

Писање кратких прича је креативан процес који омогућава младима да се изразе, анализирају своје емоције и изграде приче које одражавају њихову унутрашњу стварност. Писање кратких прича подстиче развој имагинације, језичких вештина и уметничког размишљања. Млади могу истраживати различите жанрове, попут фантастике, авантуре, мистерије или драме, и прилагодити приче својим интересима. Овај креативни изазов може помоћи младима да развију свој сопствени стил писања и изразе свој јединствени глас.

ПУБЛИКАЦИЈА КРЕАТИВНИ ИЗАЗОВ
Издавач: Канцеларија за младе Општинске управе Врбас
Штампа: Биг папир Врбас